

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-712-12/18/CS

Warszawa, dnia 14 czerwca 2018 r.

DECYZJA DIH-2 NR 30/2018

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257) oraz art. 7 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej nałożenia na przedsiębiorcę FIRMA HANDLOWO – USŁUGOWA „MARIOL” M. G. I WSPÓLNIK SPÓŁKA JAWNA z siedzibą w N., obowiązku uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty **739,00 zł** (słownie: siedemset trzydzieści dziewięć złotych) (uwzględniającej VAT) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki benzyny bezołowiowej 95 o numerze 1684/17/5714, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 24 kwietnia 2018 r. nr DIH-2 Nr 19/2018, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z 11 maja 2018 r., przedsiębiorca FIRMA HANDLOWO – USŁUGOWA „MARIOL” M. G. I WSPÓLNIK SPÓŁKA JAWNA z siedzibą w N., reprezentowany przez /.../ (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”), złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 24 kwietnia 2018 r. nr DIH-2 Nr 19/2018, dotyczącą nałożenia na Przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki benzyny bezołowiowej 95 o numerze 1684/17/5714, niespełniającej wymagań jakościowych.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 29 listopada 2017 r. na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 1490 litrów próbki benzyny bezołowiowej 95, tj. próbkę numer 1684/17/5714 i próbkę kontrolną numer 8196/17/5714 w ilości 4 i 0,8 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 01498.

Następnie inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej 30 listopada 2017 r. przekazali próbki benzyny bezołowiowej 95 (tj. próbkę numer 1684/17/5714 i próbkę kontrolną numer 8196/17/5714) do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, według protokołu przyjęcia do badania nr M/TA2/257/2017.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – PIB w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/257/17) wykazały, że oferowana w dniu kontroli tj. 29 listopada 2017 r. benzyna bezołowiowa 95 (o numerze próbki 1684/17/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1680), dalej: „rozporządzenie”, z uwagi na zawyżony parametr zawartość siarki, którego wynik wyniósł 14,7 mg/kg przy wymaganiach jakościowych max. 10 mg/kg.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 15 grudnia 2017 r. inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Stronę o wynikach badań próbki benzyny bezołowiowej 95 pobranej 29 listopada 2017 r. o numerze 1684/17/5714, przekazali egzemplarz sprawozdania z badań o numerze M/TA2/257/17 oraz poinformowali o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej.

Pismem z 15 grudnia 2017 r. Kontrolowany złożył wniosek o zbadanie próbki kontrolnej o numerze 8196/17/5714 pobranej w toku kontroli 29 listopada 2017 r.

Postanowieniem z 21 grudnia 2017 r. Kontrolowany został poinformowany o konieczności dokonania wpłaty zaliczki w wysokości kosztów badania próbki kontrolnej nr 8196/17/5714.

Badanie próbki kontrolnej nr 8196/17/5714 przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Warter Fuels S.A. w Warszawie (protokół z badań Nr 68/2018) wykazały, że oferowana w dniu kontroli tj. 29 listopada 2017 r. benzyna bezołowiowa 95 (o numerze próbki kontrolnej 8196/17/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zawyżony parametr zawartość siarki, którego wynik wyniósł 13,6 mg/kg przy wymaganiach jakościowych max. 10 mg/kg.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – PIB w Krakowie zgodnie z art. 61 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257) pismem z 23 marca 2018 r. powiadomił Przedsiębiorcę, jako stronę postępowania, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki benzyny bezołowiowej 95 oraz nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku ich uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo

wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa 29 marca 2018 r. przeglądając akta w siedzibie UOKiK.

Pismem z 3 kwietnia 2018 r. Strona reprezentowana przez /.../ przesłała odpowiedź na pismo z 23 marca 2018 r. W piśmie tym Przedsiębiorca podnosi, iż wystąpił o przeprowadzenie badania próbki benzyny bezołowiowej w Laboratorium Paliw Płynnych w Woli Rzędzińskiej, z którego wynika, że badana próbka spełnia wymagania w zakresie parametru zawartość siarki. Dodatkowo Strona dokonując analizy akt sprawy wskazuje, iż nie ponosi żadnej winy, nie odpowiada bowiem za jakość dostarczonej mu benzyny przez dostawcę paliwa. Mając powyższe na uwadze, Strona wniosła o nieobciążanie jej kosztami badań.

Decyzją z 24 kwietnia 2018 r. nr DIH-2 Nr 19/2018, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki benzyny bezołowiowej 95 o numerze 1684/17/5714, niespełniającej wymagań jakościowych.

Pismem z 11 maja 2018 r. (które wpłynęło do UOKiK 15 maja 2018 r.), Strona reprezentowana przez /.../ wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją z 24 kwietnia 2018 r. nr DIH-2 Nr 19/2018. Zdaniem Przedsiębiorcy, przeprowadzone na jego zlecenie badanie próbki benzyny bezołowiowej 95 w Laboratorium Paliw Płynnych w Woli Rzędzińskiej, wskazuje iż kontrolowane paliwo spełniało wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu. Ponadto Strona wyraziła pogląd, iż odpowiedzialność za niezachowanie wymagań jakościowych oparta jest na zasadzie winy, a nie ryzyka. Tym samym nie powinna być ona zatem obciążana kosztami badań.

Pismem z 18 maja 2018 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją z 24 kwietnia 2018 r. nr DIH-2 Nr 19/2018. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, co następuje.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), dalej:

„ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” – paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających. Natomiast przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy, w sytuacji gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, obliuguje zarządzającego systemem do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Biorąc powyższe pod uwagę, jak również stanowisko wyrażone przez Stronę we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, należy zauważyć, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w decyzji pierwszoinstancyjnej bardzo obszernie wyjaśnił zasady odpowiedzialności za niezachowanie wymogów jakościowych. Ponownie zatem wypada podkreślić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządza systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Celem jaki legł u podstaw wydania ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1 ust. 1 pkt 1). Dla jego realizacji, został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11 ust. 1) mający za cel przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorców. Systemem, jak to już wskazano powyżej, zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (art. 12 ust. 1), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji Handlowej. Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw inspektor w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbkę i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga – próbka kontrolna – na wniosek kontrolowanego, z której to możliwości Strona skorzystała. Przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy, w sytuacji gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, obliuguje zarządzającego systemem do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Jak wykazano powyżej system nie przewiduje badania kolejnych próbek paliwa we własnym zakresie.

Dodatkowo należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykażą, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Analogicznie, nawet gdy badanie próbki wykaże, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, po złożeniu wniosku o zbadanie próbki kontrolnej, jeśli jej badanie wykaże, że paliwo spełnia jednak przedmiotowe wymagania, przyjmuje się, że paliwo spełnia wymagania jakościowe i koszty tego badania ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W niniejszej sprawie, badania

jednoznacznie jednak wykazały, iż także próbka kontrolna o numerze 8196/17/5714 nie spełnia wymagań jakościowych.

Okoliczność niespełniania przez paliwo wymagań jakościowych wykazały badania przeprowadzone przez akredytowane laboratorium. Podkreślić należy, że przepis art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, będący podstawą do zobowiązania Strony do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, nie uzależnia jego zastosowania od stwierdzenia winy po stronie kontrolowanego. Przesłanką jego zastosowania jest wykazanie w wyniku badań, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli rozporządzeniu.

Mając powyższe na względzie, należy zauważyć, iż wbrew twierdzeniem Strony, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie wywodzi odpowiedzialności na zasadzie ryzyka, jedynie z dyspozycji art. 3 ust. 1, ale przede wszystkim z treści art. 24 ust. 1 omawianej ustawy. Przepisy te, są ze sobą ściśle powiązane. Pierwszy formułuje nakaz spełniania wymagań jakościowych na każdym etapie obrotu paliwami ciekłymi (transport, magazynowanie, wprowadzanie do obrotu oraz gromadzenie), zaś drugi obliguje do podjęcia określonych działań, w sytuacji gdy wymagania jakościowe nie są spełnione. W niniejszej sprawie, Strona wprowadzała do obrotu paliwo niespełniające wymagań jakościowych. Odpowiedzialność przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwo niewłaściwej jakości ma charakter absolutny. Oznacza to, że przedsiębiorca taki nie może się z niej zwolnić i obciążony jest nią niezależnie od tego czy spowodował wadliwą jakość paliwa i czy ponosi on z tego tytułu jakąkolwiek winę. Sprzedawca ponosi odpowiedzialność nawet jeżeli nie wiedział, iż wprowadzane do obrotu paliwo nie spełnia określonych wymagań. Ponownie należy zatem zauważyć, że jedyną przesłanką zastosowania art. 24 ust. 1 omawianej ustawy jest wykazanie w wyniku badań, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli rozporządzeniu. Przepis ten statuuje zasadę, że jeśli paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszty jego badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a jeśli nie spełnia - Przedsiębiorca. Ustawodawca nie przewidział zastosowania w niniejszym przepisie przesłanek egzoneracyjnych, tworzących wyjątek od odpowiedzialności na zasadzie ryzyka. W piśmiennictwie wskazuje się trzy przesłanki egzoneracyjne, a mianowicie siłę wyższą, wyłączną winę poszkodowanego lub winę osoby trzeciej. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie jest w systemie polskiego prawa wyjątkiem, w którym w przypadku odpowiedzialności opartej na zasadzie ryzyka, nie przewidziano zastosowania przesłanek egzoneracyjnych. Przykładem mogą być tu przepisy dotyczące odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu rękojmi, w przypadku sprzedaży rzeczy konsumentowi (art. 556 i nast. Kodeksu cywilnego).

Odnosząc się do kwestii przeprowadzonego na zlecenie Strony badania próbki benzyny bezołowiowej 95, w Laboratorium Paliw Płynnych w Woli Rzędzińskiej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Na wstępie, należy zauważyć, iż stosownie do postanowień art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - w toku postępowania kontrolnego inspektor pobiera dwie próbki. Cytowany przepis nie pozostawia zatem wątpliwości, że do badań pobierane są dwie próbki, próbka i próbka kontrolna, co miało miejsce w niniejszej sprawie. Zgodnie z art. 22 ust. 1 omawianej ustawy, inspektor niezwłocznie przekazuje pobrane próbki do akredytowanego laboratorium, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa i jego cech charakterystycznych. Badaniu z urzędu podlega próbka, zaś próbka kontrolna badana jest jedynie na wniosek kontrolowanego przedsiębiorcy, z której to możliwości Strona skorzystała. Przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewidują pobrania kolejnych próbek paliwa do badania, a tym samym brania pod uwagę wyników badań innych próbek niż próbka i próbka kontrolna, pobrane w toku kontroli. Wypada także dodać, że zgodnie z art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

Jak już podniesiono na wstępie, badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – PIB w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/257/17) wykazały, że oferowana w dniu kontroli tj. 29 listopada 2017 r. benzyna bezołowiowa 95 (o numerze próbki 1684/17/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, z uwagi na zawyżony parametr zawartość siarki, którego wynik wyniósł 14,7 mg/kg przy wymaganiach jakościowych max. 10 mg/kg. Niewłaściwą jakość paliwa potwierdziły badania próbki kontrolnej nr 8196/17/5714 przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Warter Fuels S.A. w Warszawie (protokół z badań Nr 68/2018), które wykazały, że oferowana w dniu kontroli tj. 29 listopada 2017 r. benzyna bezołowiowa 95 (o numerze próbki kontrolnej 8196/17/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, z uwagi na zawyżony parametr zawartość siarki, którego wynik wyniósł 13,6 mg/kg przy wymaganiach jakościowych max. 10 mg/kg. Nie ulega zatem wątpliwości, iż oferowane przez Stronę w dniu kontroli paliwo, nie spełniało wymagań jakościowych.

Z obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań nie może zwalniać podnoszona przez Stronę okoliczność, iż Strona przeprowadziła badania próbki benzyny bezołowiowej 95 we własnym zakresie. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie podważa wiarygodności przeprowadzonych przez Stronę badań. Nie podlegały one ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, podobnie jak kwestionowane paliwo np. w czasie transportu, czy u producenta. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza natomiast, że paliwo sprzedawane przez Przedsiębiorcę 29 listopada 2017 r. nie odpowiadało wymaganiom jakościowym określonym w przepisach. Okoliczność, że próbka benzyny bezołowiowej 95 przebadana na zlecenie Strony, spełniała wymagania jakościowe nie stanowi dowodu na to, że sprzedawane paliwo 29 listopada 2017 r. na stacji paliw należącej do Kontrolowanego odpowiadało

wymaganiom jakościowym. Takiej regulacji ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie zawiera.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez Stronę we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, że decyzja z 21 kwietnia 2018 r. nr DIH-2 Nr 19/2018 była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylenia.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sędowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 201).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.), art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1604 z późn. zm.)

Z up. Prezesa UOKiK

Dyrektor Departamentu Inspekcji Handlowej

Anna Janiszewska